

« zurück blättern vor »

WERMUT subst. m., ab 1866; ‘mit Wermutkräutern versetzter trockener oder lieblicher Wein’ – ‘wytrawne lub słodkie wino z przyprawami ziołowo-korzennymi’: †1866 Rzew., Sw *Potykam zrana kieliszek dobrego wermutu*. ◦ (1936) 1950 Bogusz.Polon.I 65, DOR *Posiedzieć sobie tak jeszcze z godzinkę, popić wermutu, a potem znowu do pracy...* ◦ 1954 Kalend.Spoż.II 266, DOR *Zioła używane do produkcji wermutu są to mieszanki suszonych ziół aromatycznych, przyrządzane według recept opracowanych przez zakłady zielarskie.* – Sw, DOR. ◊ **Etym:** nhd. *Wermut* subst. m. (f. n.), ‘Pflanzenbezeichnung, ein bitteres Kraut (*Artemisia absinthium*); wermuthaltiges alkoholisches Getränk’, GRI. ◊ **Der:** *wermucik* subst. m., [hapax] 1938 Kunc.Dni 132, DOR, zuerst geb. DOR.

« zurück blättern vor »